

Vártúrák 2.

2019. április 29-30.

Első vár Szigligeten várt ránk. Még hozzá az óvár, melyről nincsenek pontos információk, de az mindenkinek emlékezetes maradt, hogy a hozzá vezető lépcső nem kevés volt.

Nem utaztunk sokat, mert a közelben található a nagy Szigligeti vár. Közben plusz programként megnéztünk egy Árpád-kori templomot. Szigligeten a Tóti Lengyel família és Palonai Magyar Bálint nevét érdemes megjegyezni.

Pár kilométeres út után érkeztünk Tapolcára, ahol tényleg csak az alaprajzát láthattuk a falaknak.

Következett egy nagyobb falat, amit Csobáncnak hívnak. Az út minősége megengedte, hogy egy kicsit csaljunk és autóval 500 méterrel közelebb kerültünk a csúcshoz, de így is maradt még bő 1 kilométer távolság 150 méteres emelkedővel. Itt a rátóti Gyulaffy család nevét érdemes megjegyezni. A kilátás pompás lett volna, ha nem éppen egy felhő közepében lettünk volna. Ezért ideteszek egy olyan képet is, ami tavaly készült. Ennek a várnak már komolyabb története volt, amit a résztvevők már megismerhettek. Aki kíváncsi rá, nyugodtan jelentkezzen a 2021-es útra. A parkolás helyéül szolgáló szőlőben rögtönzött tárcsázással meg is vacsoráztunk.

Első napra már csak a nagyvázsonyi szállás elfoglalása maradt, de előtte szintén plusz programként felkerestük a Pálos kolostor romjait. A név, amit illik megjegyezni Magyar Benigna.

Második nap a reggeli után elsőként a pécselyi Zádor várát kerestük meg. A száraz és „jó” minőségű útnak köszönhetően idén egészen a bejáratig tudtunk menni autóval. A rövid életű várhoz megjegyzendő név Vezsenyi László. Jó volt látni, hogy az elmúlt 1 év alatt milyen szép munkát végzett a vár helyreállítására létrehozott Történelmi Emlékekért Alapítvány.

Ezt követte a nagyvázsonyi Kinizsi vár. A vár tele volt élettel, mert kifogtunk 2 kiránduló osztályt. Természetesen külön foglalkoztunk Kinizsi Pállal.

Hosszabb út következett a Balaton déli partján fekvő Kereki várhoz.

A megközelítésének első 400 métere vízszintesen haladt, majd a második 400 méteren 80 méteres szintkülönbséget kellett leküzdeni. De megérte. A vár azon kevesek közé tartozik, amit nem kőből, hanem téglából építettek. Egyik kedvenc váram.

Befejezésül Ozora következett. Itt Filippo Scolari nevét érdemes megjegyezni, aki Ozorai Pipó néven került a történelembe.

Az út nagyon jó hangulatban telt, mindenki értette és szerette a viccelődést. Külön köszönet Áginak, aki túrta is.

Az utazás közben a hivatalos történelmi ismeretekben I. István és kora került terítékre.

A nem hivatalos történelmi ismeretekben Attila, a Hunok és a Szkíták volt a fő téma.

Mondtam, hogy Kinizsit állják körbe, de beszélhet az ember!